

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

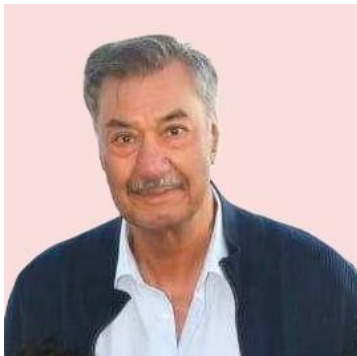

۲۰۲۵/۱۰/۱۵

زلمی رزمی

رقابت جهانی در لیگ «چاپلوسی طلایی»!!

طنز این هفته

در حاشیه مراسمی به اسم «تفاهم‌نامه صلح» در شرم‌الشیخ مصر، برنامه‌ای به اجرا درآمد که اگر عنوانش را بگذاریم شوی جهانی تملق و چاپلوسی، اصلاً کم نگذاشته‌ایم. یک شوی تمام عیار با نور، صدا، لبخندهای اجباری و البته ستاره یکه تاز میدان: دونالد ترامپ!

با بالا رفتن پرده، رئیس‌جمهور مصر، عبدالفتاح سیسی، به صحنه آمد؛ طوری از ترامپ تعریف کرد که گویی برایش ترانه عاشقانه اجرا می‌کند، نه تحلیل سیاسی ارائه می‌دهد. اگر کسی صدا را نمی‌شنید، فکر می‌کرد، از معشوق گمشده‌اش در صحرای سینا حرف می‌زند!

زلمی رزمی

سپس ترامپ با همان ژست آشنایش وارد شد؛ ترکیب عجیبی از یک دلچسپ سیرک و امپراتور روم، که معلوم نبود آمده صلح را جشن بگیرد یا تولد خودش را. از خودش گفت، با خودش خندید، به خودش افتخار کرد و برای خودش کف زد. خلاصه یک تک‌نفره عاشقانه به خود اجرا کرد.

و ناگهان، نوبت رسید به درخشش ستاره جنوب آسیا، شهباز شریف! صدراعظم پاکستان که در هنر چاپلوسی چیزی کم از متخصصان خاورمیانه نداشت، روی صحنه آمد و با مهارتی کم‌نظیر چند لقب طلایی برای ترامپ با باد و بخار معده اش بیرون کشید که (گلاب بروی تان) مگو و مپرس:

«ترامپ، مرد تاریخ!

ترامپ، انسان تکرارناشدنی!

ترامپ، قهرمان صلح جهانی، حتی در کهکشان راه شیری!»

«قاعده اعظم ترامپ» هم که گل از گلش شکفته بود، دستی پدرا نه روی شانه شهباز کشید، بطرف عکاسان و فیلمبرداران لبخند زد و گفت:

«او سنگ تمام گذاشت، دیگر برویم خانه!»

حالا واقعاً سؤال این است: خانه چه کسی؟ در کدام سیاره؟!

از جمع ۳۰ کشور حاضر، فقط دو کشور بودند که از دیگران پیشی گرفته با چنان شور و هیجانی پرچم چاپلوسی را بالا بردند که گویی برای مسابقات المپیک «تملق‌دوزی» آماده می‌شوند: اسرائیل و پاکستان!

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

رئيس پارلمان اسرائيل ترامپ را "مرد ۲۵۰۰ سال اخير" ناميد — رقابتي سخت با كوروش كبير، سقراط، و شايد باب اسفنجي!

شهباز شريف هم در پيست چاپلوسي كم نياورد: "قهرمان عصر، با عطر صلح و ادكلن قدرت!"

در عوض، كشورهايي مثل تركيه، فرانسه، قطر، امارات، اندونزي و عربستان، خيلي بي حال ظاهر شدند. نه شعري، نه تعريفی، نه حتي يك سلفی با ترامپ!

اصلاً نمی دانستند برای چه آمده اند. خب معلوم است، تملق بلد نیستی، بی ذوقی دیگر!

حاصل این مراسم این بود که فهمیدیم بعضی کشورها فقط متحد ستراتیژیک امریکا نیستند، بلکه حاضرند تا سر حد بی آبرویی بین المللی هم پیش بروند تا یک لبخند یا یک عکس از ترامپ بگیرند.

تقسیمات هم مشخص بود:

اسرائیل: فرزند بزرگِ نازپرورده!

پاکستان: فرزند کوچکِ دنبال توجه!

ترامپ؟ پدرخوانده ای که همه قربان صدقه اش می شوند، حتی اگر خودش نداند این بچه ها را کی آورده!

و این گونه بود که «تفاهم نامه صلح» تبدیل شد به مسابقه جهانی «کی بیشتر قربان صدقه می گوید؟» با جوایزی همچون:

لبخند ترامپ، دستی روی شانه و یک عکس یادگاری در کنار قهرمان صلح که به جای صلح، فقط توهمش را صادر می کند!